

og gjort mange Indvendinger imod, at Arbejderne nød det. Det var navnlig en Læge, Dr. Gold, som talte derom baade i Pressen og paa Møder; han havde nemlig taget Forargelse af, at Arbejderne drak saa uhyre meget bajerst Øl. De ville da forstaa, at det saa nær for os, som have en Del med Arbejderne at gøre og kende noget til deres Forhold, at spørge den Mand, hvorledes han da saa paa Sagerne, for at vi mulig af ham kunde saa Underretning om, hvori det skadelige i at nyde Øl egentlig bestaar, og hvad han da vilde, at Arbejderne helst skulde drikke. Det var jo meget naturligt at spørge en Videnskabsmand derom. Det gjorde vi altsaa. Vi gik op til Manden og sagde til ham: Erkenfter De ikke som Læge, at strengt Arbejde medfører i høj Grad Sved, Udsøndring fra Legemet af Vand, som paa ny maa erstattes? Jo, det erkendte han. Vi spurgte da videre: Naar De erkender det, og naar De samtidig siger, at bajerst Øl er et Nydelsesmiddel, som De maa fraraade, turde vi da spørge Dem: Hvad tilraader De Arbejdere med strengt Arbejde, f. Eks. en Murerarbejdsmand, der skal bære Sten op til 4de eller 5te Etage, hvad tilraader De ham at drikke, for at han kan saa Erstatning for det Vand, hans Legeme udsønderer under denne Proces? Vide de Herrer, hvad den Mand saa svarede: Da han havde betænkt sig lidt, svarede han, at umægtelig vil Havresuppe være det bedste. Naar nu det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Clausen) taler om Sødsuppe til Landarbejderne, saa vil han maasse med det samme anbefale Havresuppe til Byarbejderne; det kan blive et Traktament, som ikke er saa galt endda. Der kan være noget deri. Naar man er paa det rene med, at bajerst Øl kan Arbejderen ikke taale, vælk kan han ikke saa paa Vandet, den er for dyr, saa kan det være naturligt, at man byder Landarbejderen Sødsuppe; og naar man kommer til det Resultat, at bajerst Øl er et godt Skatteobjekt, men skadeligt for Arbejderen, da det misbruges, saa maa man lade ham nøjes med Havresuppe. Det er et politisk og et økonomisk Standpunkt, som maasse efter manges Mening gør den Væ, der har det; men om De just ville vinde Arbejderne paa det Standpunkt, bliver naturligvis et Spørgsmaal. Derom kunne vi maasse saa Bæst, naar vi skulle afgøre Socialdemokratiets Fremtidskæbne i dette Land paa Grundlag af disse Lovforslag, naar de komme ud i Befolkningen.

Hvad nu denne Bebersvendestat angaar, som det ærede Medlem omtalte for os, saa kan man nok blive enig om, at den kunde

forsvares, naar man er saa stor en Ven af den indirekte Beskatning, som det ærede Medlem viste sig at være, thi det ærede Medlem vil vel indrømme, at det viser et meget stort Venstab for den indirekte Beskatning, naar man vil beskatte Bebersvendene ved at lægge Skat paa det Øl, de drikke. Denne Sag kan imidlertid ses fra forskellige Sider. Vi kende saa godt denne Opsættelse overfor Arbejderne, som bringer Folk til at tale om Arbejdernes Stilling, hvad de gøre og lade, hvad de burde gøre og lade, og hvorledes de skulle indrette sig; det er noget, andre Samfundsklasser ere meget tilbøjelige til at tale med om. Navnlig har jeg ofte hørt den Bebersvendelse mod Arbejderne ogsaa her i Salen, at de gifte sig tidlig, sætte Børn i Verden, som de ikke kunne forsørge, og kuytte en Kvinde til sig, som de gøre Livet surt. Nej, før de gøre dette vigtige Skridt, før de gaa hen og gifte sig og sætte de mange Børn i Verden, skulde de nøje overveje, om deres Indtægter kunne slaa saaledes til, at de kunne forsørge den Familie, de stifte. Man har lavet Love, som sige, at de ikke maa gifte sig, naar de have faaet Fattigunderstøttelse for saa og saa mange Aar tilbage. Man har saaledes gjort, hvad man kunde, for at saa dem til at blive Bebersvende. Men nu siger det ærede Medlem til dem, der have fulgt hans Raad, at de gode Raad ere dyre, nu siger han til Bebersvendene: I have efter den gældende Samfundsmoral undladt at gifte Eder for ikke at sætte Børn i Verden, som I ikke kunne forsørge, I have undladt at forøge vor Fattigbyrde, I ere fornuftige Folk; men det koster Penge at være fornuftig i dette Land, og derfor beskatte vi Eder. I opholde Eder i Foreninger og Klubber og have intet at gøre med at ernære Kvinder og Børn, derfor skulle I betale Skat af det Øl, I drikke. Det er ogsaa en Maade at ræsonnere paa. Saaledes kan man naturligvis vedblive at ræsonnere paa mange Maader og komme til det Resultat, at indirekte Beskatning er en god Ting; den Byrde kan paalægges alle mulige Menneker; man maa se at ramme Folk, om ikke paa den ene, saa paa den anden Maade. Sa, det kan være meget godt, men om det ærede Medlem just vil vinde Bebersvendene ved den Politikk, tvivler jeg meget om. Nu er det ærede Medlem lige ved at sige, at Bebersvendene skal man ikke bryde sig om, men Bebersvendene have jo Studsmaal for at være forsigtige Folk i økonomisk Henseende, saa at de ikke ere saa gale endda. Deri har jeg søgt en Trøst, naar det er sagt, at vi ere daarlige Politikere og Ledere for Arbejderne, fordi vi ikke ville gaa med til dette, men nu,